

Chotovinský školák

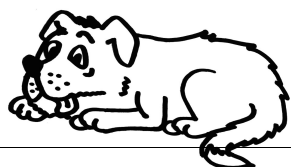
MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 9 ROČNÍK 2007/2008

Pomáháme, jak se dá!

Již v minulých číslech Školáka jsme psali o tom, že žáci 7. třídy naší chotovinské škoie pomáhají pejskům v tábořském útulku. Vyrobíme a při různých příležitostech prodáváme vlastnoručně vyrobené věci, které jako dárek potěší nejednoho kamaráda, maminku nebo babičku. Za utržené peníze pak nakoupíme věci, které opuštění pejsci právě potřebují. Ani letos jsme na naše opuštěné kamarády nezapomněli. Hledali jsme příležitost, kde bychom naše výrobky mohli prodávat. Nějakou velkou akci. Nakonec jsme mohli postavit svůj stoleček na vyhlášené chotovinské zahrádkářské výstavě. Tímto bych chtěla poděkovat paní Dvořákové, že nám prodej na výstavě umožnila.

Prodávali jsme v sobotu a v neděli a vydělali 1700 Kč, tím ale ještě pro letošek určitě nekončíme. Chceme ještě pokračovat v prodeji, protože nám spousta zboží ještě zbyla. Děkujeme všem, kteří pomohli a koupili si výrobek nebo jen tak přispěli.

Marie Burdová

Přijímací zkoušky 2008

Letos vychází 12 žáků 9. třídy a 2 osmáci. Přijímací zkoušky dělali pouze 2 žáci, tři byli přijati na základě průměrného prospěchu.

Jindra Vazdová

Gymnázium, SŠ	Maturitní obor	Hlásí se ze ZŠ Chotoviny	Uchazečů celkem	Pořadí našich žáků	Přijat
Gymnázium Dr. E. Beneše Soběslav	všeobecné gymnázium	1	28	25.	1
SOŠ Benešov	veřejnoprávní činnost	1	30	14. přijat bez přijímacích zkoušek	1
SOŠ spojů a informatiky	mechanik elektronik	1	45	1. přijat bez přijímacích zkoušek	1
SŠ obchodu, služeb a řemesel	hotelnictví a turismus	1	42	9.	1
VOŠ a SŠ COP Sezimovo Ústí	PC systémy elektrotechnika	1	53	52. přijat bez přijímacích zkoušek	1
OU	Učební obor				
SŠ obchodu, služeb a řemesel	kuchař – číšník	3	46	-	3
	zámečnick	1	-	-	1
	instalatér	2	10	-	2
	pekař	1	-	-	1
SOU Praha	fotografka	1	28	-	1
ISŠ stavební České Budějovice	malíř	1	15	-	1

Pečení v Drážďanech

Na místo vyspávání ve svých postýlkách museli jsme 9. května vstávat velmi brzy, protože bylo třeba oslavit Den Evropy. Nakonec to nikomu nevadilo. Jeli jsme totiž do Drážďan, hlavního města Saská a perly na Labi. Na zastávce se každý klepal zimou. Nakonec se všichni sešli a brzy dorazil i toužebně očekávaný autobus se žáky školy v Choustníku. Cesta nebyla ani tak dlouhá, jak jsme očekávali. Při přestávkách se tvořily divoké zácpy a fronty na kabinky WC a obsluha čerpacích stanic jen bezmocně valila oči.

Cestou jsme míjeli nádhernou horu Říp a drželi se dlouho údolí řeky Labe, po které se proháněly malé motorové čluny. Pak se objevily první domy moderního města. A zastavilo se. Už jsme v Drážďanech. Každému letělo hlavou. Jak vypadá centrum města tolik poznamenaného bombardováním na konci 2. světové války? Jedním slovem nádherné. Všude plno ozdob, soch a zajímavých historických staveb. Všude skvěle uklizeno nebo se opravuje a staví. Pořád se ozývalo: „Podívej!“ nebo „Hele, vidíš to?“

Vše se nám líbilo, až na to do-
těrné jarní sluníčko, které nás propékalo až ke kostem, popřípadě škvařilo tuky. Navštívili jsme plno památek, ovšem největším překvapením bylo, že náš spolužák Lukáš, jinak zamklý a tichý kluk, se hned posadil k dívkám z Choustníku a jako první se s nimi spřátelil.

Celý den jsme si nádherně užili a plni dojmů jsme usínali ve svých vzpomínkách zahřátých pelíšcích.

Lenka Dražilová

Kapitáne, kam s tou lodí? © foto Jiří Honza

Pevné základy

Zase se prokázalo, že naše škola má opravdu pevné základy. Na svém soustředění tu opět nejenom přespal celý náš sbor. Tentokrát jsme se sešli v sobotu brzy ráno. Nevím, jak vy, já v sobotu po ráno moc živá nejsem. Paní učitelka nás ale rychle probudila a spolu se zpěvem se ozývaly výbuchy smíchu.

Naučili jsme se plno nových písniček, které každý zná a jsou velmi oblíbené. Nechyběl tradiční bobřík odvahy, který nás tentokrát zavedl do pekla – sklepů prvního stupně. Každý se bál, ale nakonec nebylo čeho. Možná jen tajemné předměty, zvuky kapající vody a čerpadlo, které mohlo každou chvíli protnout hrobové ticho svou škaredou nervy drásající písní. Nechyběla ani „diskotéka“. Trsalo se v prostorách cvičné kuchyňky a opravdu tu bylo co k vidění. Ostatně, jestli chcete vidět víc, není nic snazšího, než si sednout k internetu, a na stránkách školy (www.zschotoviny.cz) najdete ve Videokronice krátký sestřih toho nejdůležitějšího. Mladší zpěvačky se také rozhodly, že si zkusí svatbu, a rovnou vám povím, že to žádný med není. Přimět hordu rádčících dívek ke klidu je nadlidský výkon. Odpoledne se konala zajímavá vycházka ulicemi Chotovin. Pravda je však taková, že jsme nešli jen provětrat žaludky po dobrém obědku, ale také najít doma zapomenuté věci.

Myslím, že to pro každého bylo výborné řádění na místech, kde se během školního týdne nesmí zlobit a nezapomenutelná symfonie písní. Všem se to moc líbilo.

Lenka Dražilová

Čtete s námi!

Pro toto poslední číslo a svou pravidelnou rubriku jsem vybrala něco z prázdninového soudku.

Jde o knihu s dívčím jménem **Silvie**. Pojednává o všech stránkách lásky. Zachycuje krásné i napjaté okamžiky, trpkou zkušenost, podlost i naivitu.

J. Z. Svoboda ji napsal pro vydavatelství **Blok** v roce **1984**.

Krásná tečka za celým školním rokem s nádhernými obrázky vyjadřujícími to, co vás při čtení zajímá a láká.

Moji věrní čtenáři se nemusí bát. Hodlám své rubrice ještě nějakou dobu zůstat věrná. S novým školním rokem ale přijde nový název, jiná forma hodnocení a samozřejmě plno nových knížek.

A ještě jedna skvělá zpráva na závěr. Naši školu navštívila výborná spisovatelka Petra Braunová a během velmi zajímavé besedy nám ukázala, jak suprové je číst. Příští rok se můžete těšit alespoň na jednu z jejích knih. Přejí hezké prázdniny a pamatujte: „Knižek není nikdy dost!“ Ale to je zpráva jenom pro lidi s fantazií. Ti ostatní musí zůstat u počítačových her a videa.

Lenka Dražilová

Předcházení nebezpečí

Když jsem 13. května před osmou vstoupil do učebny výtvarky, tak jsem skoro ani nepozdravil. Spolužáci také koukali vyjeveně. Uvědomil jsem si, že nejsme zvyklí vidět každý den vozíčkáře a vlastně ani nevíme, jak se k takovým lidem chovat. Ještě důležitější je vědět, jak se chovat, abychom na vozíčku neskončili. A právě o tom nám přijela povídat Mgr. Lucie Jonová, která život na vozíčku už pár let zakouší na vlastní kůži. Je členkou občanského sdružení Život bez bariér a přes svůj velký hendikep s velkým elánem, energií a přesvědčením o užitečnosti své práce objíždí školy a varuje před nebezpečími, která většina z nás podceňuje. Zjistili jsme, že skoro na každém kroku číhá nebezpečí úrazu a většina úrazů je výsledkem naší neopatrnosti a lehkomyšlnosti. Třeba při jízdě na kole, na bruslích atd. Každý asi víme, jak se takovým úrazům bránit. Všichni víme, že musíme nosit helmu, ale většinou nebezpečí hloupě odbýváme. Proto je důležité poučení od někoho, kdo ví, co nás potom může čekat. A kdyby k něčemu takovému nedej bůh

došlo, tak jsme dostali spoustu informací, jak to má vozíčkář v dnešní době těžké. Schody, vysoké kopce, díry v chodníku nebo vozovce jsou pro vozíčkáře každodenní problémy, ale nejhorší je určitě lidská lhostejnost a bezohlednost. Mohou si ale dopřát i trochu radosti a štěstí třeba při lyžování. Divíte se? Ale ano! Dívali jsme se na video o lyžování lidí s tělesným postižením. Paní Jonová je dokonce instruktorka, a proto nám řekla spoustu zajímavostí o vybavení, technice jízdy i problémech s vleky a lanovkami.

Paní Jonová patří k těm, co mají ochrnuté „jenom“ nohy. V uvozovkách, protože musí být strašné, když víte, že se už nikdy nepostavíte na vlastní nohy. Někteří lidé jsou však ochrnutí již od krku dolů a mohou hýbat jenom hlavou, a přesto to nevzdávají. Někteří lidé se s postižením vyrovnají, jiní ne. Paní Jonová se se svým hendikepem smířila, a dokonce je schopná pomáhat druhým. V závěru besedy jsme si mohli vyzkoušet samotnou jízdu na vozíku a plnit jednoduché každodenní úkoly. Absolvoval jsem ji a mohu říci, že je to celkem těžké a že bych se s postižením asi jen tak vyrovnat nedokázal. Je to

Lucie Jonová © foto M. Sochůrková

hrozně divný pocit sedět na vozíku.

Chci za nás všechny poděkovat paní Jonové za krásnou přednášku. Doufám, že se jí bude i nadále dařit, a hlavně jí chci popřát hodně zdraví, protože teď už tušíme, že to není jenom fráze.

Václav Chalupský

Výsledky soutěží a olympiád

V letošním roce jsme se zapojili do 10 znalostních a dovednostních soutěží a olympiád. Tradičně velmi úspěšně si vedli žáci v recitační a pěvecké soutěži, kde získávali nejvyšší umístění. I když v jiných soutěžích dosahovali naši žáci průměrného umístění, snad si zaslouží pochvalu, protože reprezentovali naši školu v konkurenci mnohem větších škol tábořského okresu a patříme mezi jednu z mála vesnických škol, které se do soutěží zapojují.

Poděkování patří všem zúčastněným žákům, zvláště těm s výbornými výsledky. Jejich úspěch je jistě nejen dílem talentu, ale i práce navíc a nepochybně i výborné přípravy od vyučujících. Souhrnný přehled a umístění našich žáků najdete v následující tabulce.

Jindra Vazdová

září	Ekosystémy Tábořska	Družstva Marie Burdová, Lukáš Strejč, Václav Chalupský, Lenka Zelená Iva Svatošová, Dominik Křížka, Barbora Voráčková, Marek Kment	3. 3.
únor	Dějepisná olympiáda	9. tř. Gabriela Krobová	12. z 18
únor	Olympiáda v Čj	9. tř. Michaela Poustková	25.–27. ze 40
únor	Angličtina konverzace	9. tř. Michaela Poustková	5.–6. ze 14
březen	Recitace 1. st. Recitace 2. st.	3. tř. Jiří Seidl 5. tř. Antonín Dubský 7. tř. Václav Chalupský 6. tř. Anežka Krejčová 8. tř. Daniel Kováč	2. 3. 2. 3. 4.
březen	Zeměpisná olympiáda	7. tř. Lenka Zelená 8. tř. Aneta Boušková	11. z 22 12. z 25
duben	Jihočeský zvonek	4. tř. Markéta Krejčová 6. tř. Miroslava Honzová 7. tř. Vendula Tóthová 7. tř. Tereza Lieblová duo – Honzová, Tóthová	stříbrné pásmo zlaté pásmo zlaté pásmo zlaté pásmo zlaté pásmo
duben	Matematická olympiáda	7. tř. Marie Burdová Sabina Smržová	15.–16. 17. z 22
duben	Biologická olympiáda	8. tř. Barbora Voráčková Iva Svatošová 7. tř. Marie Burdová Lucie Dvořáková	16. a 22. z 28 9. a 15. ze 16
duben	Recitace krajské kolo	3. tř. Jiří Seidl 7. tř. Václav Chalupský	diplom
květen	Zeměpis – Eurorebus krajské kolo	8. tř. Hana Křemenová, Aneta Boušková, Olga Kavková 7. tř. Lukáš Strejč, Vendula Tóthová, Lenka Zelená	19. z 33 10. z 18
květen	Jihočeský zvonek krajské kolo	Miroslava Honzová, Tereza Lieblová, Vendula Tóthová	bronzové pásmo

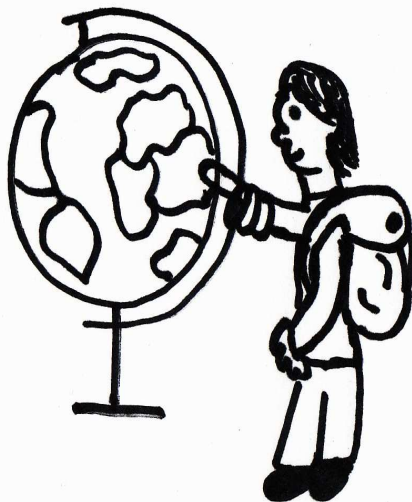
Krocení bicyklů

Na konci dubna se žáci 5.–8. ročníku zúčastnili školního kola dopravní soutěže.

Nejprve si všichni připevnili slušivé přilby, protože ví, že bez nich nemohou na kolo ani pomyslet! Naskočit na kolo už pro některé problém vskutku byl, holt židle, sedíme-li celý den u počítače, má větší stabilitu. Všichni pevně uchopili řídítka a hurá na start nelehké trati, která měla ověřit zručnost a obratnost. Zdotat lávku, projet osmičku, kličkovat mezi kuželi nebo zastavit přesně na určeném místě nebyla žádná procházka růžovým sadem, a tak se trestné body jen vršily. Nejrychleji a bez nejmenšího zaváhání krkolomnou stezkou projel Ladislav Kabát, z dříve dominovala Olga Kavková.

Sotva si naši cyklisté pofoukali odřeniny z četných pádů a dívky upravily účesy poničené přilbou, vrhli se všichni s vervou na dopravní test. Mnohým úsměv na tváři ztuhl už u dopravních značek, na křižovatkách se někteří ztratili úplně. Dopravní předpisy v malíčku mají Václav Pražák, Aneta Boušková a Marek Kment.

Dopravní soutěž bude mít své

pokračování na 34. ročníku okresního kola dopravní soutěže ve dnech 13.–14. května v Táboře. Do okresu mohou postoupit jen ti nejlepší. Trestné body se sčítají z obou disciplin. V tomto školním roce mají tu čest naši školu reprezentovat v I. kategorii (5. a 6. třída) **Václav Pražák, Pavel Camrda, Monika Mašková a Anežka Krejčová**. V II. kategorii (7. a 8. třída) si pro sebe postupová místa zabrali osmáci **Zdeněk Podskalský, Olga Kavková, Marek Kment a Aneta Boušková**.

Martina Sochůrková

See you soon!

My ještě strávíme v lavicích celý měsíc, ale za velkou louží nebo i jinde v Evropě už počítají dny. Znamená to, že hodnotíme další úspěšný rok práce našeho školního ePALS klubu.

Starší a pokročilí vzpomenu, jak v mládí s napětím čekávali na dopisy od svých kamarádů a měsíc byla tenkrát krátká doba. Odměnou za čekání mohla být letecká obálka nebo alespoň zajímavá známka z dalekých krajin. O tyhle počitky jsme dnes ochuzeni, ale získali jsme nové. Díky rychlosti mailu počítáme odeslané zprávy na stovky, koukáme se často na fotografie svých kamarádů, pozorujeme ze satelitů jejich školy a natáčíme a sdílíme na výměnu videa. Letos jsme zase pokročili o kousek dál. Poprvé jsme použili Google Doc a Wikispaces. Škole z Walesu jsme pomohli vypracovat zeměpisný projekt. S italskými žáky jsme probírali rozdílnosti svých pohledů na svět. Největší kus práce mají za sebou deváťáci, kteří spolu se žáky střední školy v Bartlett nedaleko technologického centra a velkoměsta Chicago pracovali na společných stránkách. Měli šanci okusit metod americké High School a získat motivaci pro středoškolské studium. Především si všichni žáci, kteří se do projektu zapojili, ověřili svou schopnost komunikovat v angličtině. Nám učitelům pomáhá projekt dosahovat cílů, na které klasické vyučování nestačí.

Hmatatelné výsledky naší práce najdete na společných stránkách našeho projektu: bartlettchotoviny.wikispaces.com.

Letos končíme, abychom tak jako v minulých letech hledali nové kontakty a možnosti. Letos už jenom kamarádům popřejeme hezké prázdniny a to platí i pro všechny naše čtenáře. Na shledanou.

Jiří Honza

Soudnička

Jak to, že chodí do školy a ještě neumí ani zabučet. Já to umím už od maminky, a když jsme v Unii, tak ve dvou jazycích.

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: Marie Burdová, Lenka Dražilová, Jiří Honza, Miroslava Honzová, Olga Kavková, Martina Sochůrková a Lenka Zelená

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Olga Kavková

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

